

«Ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού» (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

«Ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού»[1]

Η Ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε σήμερα, αποτελεί τμήμα της επί του Όρους ομιλίας, η οποία καταγράφεται στο Ευαγγέλιο του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου.

Το λυχνάρι του σώματος είναι ο οφθαλμός, το μάτι. Αν το μάτι μας είναι γερό, τότε όλο το σώμα μας θα είναι στο φως. Αν, όμως, το μάτι μας είναι χαλασμένο, τότε όλο το σώμα μας θα είναι στο σκότος [2]. Τα μάτια μας είναι εκείνα που μας επιτρέπουν να βλέπουμε και να θαυμάζουμε με αγαθούς λογισμούς τα μεγαλεία του Θεού.

Ο Άγιος Ιγνάτιος Μπριατσανίνωφ αναφέρει ότι ο Χριστός ονομάζει το «μάτι» στη συγκεκριμένη περίπτωση το νου, το οποίο πραγματικά είναι το μάτι της ψυχής

μας. «Σώμα» ονομάζει τον τρόπο της ζωής μας, το πως διάγουμε το βίο μας. Ο τρόπος της ζωής εξαρτάται από τον τρόπο που σκεφτόμαστε, από τον τρόπο λειτουργίας του νου. Υγιής είναι ο τρόπος της ζωής, όταν και ο νους είναι υγιής. Υγιής, λοιπόν, είναι μόνο ο νους, ο οποίος με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, απόλυτα και ακλόνητα ακολουθεί τη διδασκαλία του Ευαγγελίου [3].

Ο άνθρωπος δεν έχει μόνο φθαρτό σώμα, αλλά άφθαρτη και αιώνια ψυχή, η οποία δεν χορταίνει με τα αγαθά και τις απολαύσεις αυτής της σύντομης ζωής. Η ψυχή μας αναπαύεται μόνο στο Θεό, τρέφεται με τα θεία του λόγια και ευχαριστείται όταν αυτά γίνονται από τη θεωρία στην πράξη μέσα από την καθημερινότητα.

Στη συνέχεια της περικοπής, ο Κύριος μας αναφέρει για δύο κυρίους, οι οποίοι διαφέρουν πολύ ο ένας από τον άλλο. Και τους δύο δεν μπορεί ο άνθρωπος να τους ακολουθεί. Πρέπει να επιλέξει τον ένα από τους δύο. «Ουδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν» [4].

Όποιοι υπηρετούν τον μαμμωνά, έχουν εκβάλει τους εαυτούς των από τη δουλεία του Θεού. Και αφού αρνήθηκαν την εξουσία του και έγιναν δούλοι στον άψυχο χρυσό, βεβαίως είναι ειδωλολάτρες, λέει ο Ιερός Χρυσόστομος. Και συνεχίζει λέγοντας: «αλλά θα ειπείς, δεν έκαμα είδωλο ούτε έστησα βωμό, ούτε εθυσίασα πρόβατο, ούτε προσέφερα οίνον ως σπονδή, αλλά στην εκκλησία ήλθα, και ύψωσα τα χέρια μου στον μονογενή Υιό του Θεού, και μετέχω των μυστηρίων, και λαμβάνω μέρος στην προσευχή και σε όλα τα άλλα, τα οποία αρμόζουν στον

χριστιανό. Πώς, λοιπόν, προσκυνώ τα είδωλα; Αυτό, μάλιστα, είναι και το πλέον θαυμαστό, ότι ενώ έχεις λάβει πείρα και εγεύθης τη φιλανθρωπία του Θεού, και είδες ότι ο Κύριος είναι αγαθός, εγκατέλειψες τον αγαθόν και απεδέχθης τον ωμόν τύραννο, και προσποιείσαι μεν ότι υπηρετείς αυτόν, ενώ στην πραγματικότητα υπέταξες τον εαυτό σου στον σκληρό και φοβερό τύραννο της φιλαργυρίας »[5].

Η λέξη μαμωνάς είναι συριακή και σημαίνει πλούτο και θησαυρούς. Ο Θεός και ο μαμωνάς είναι ασυμβίβαστοι και αντιφερόμενοι. Ο μεν Θεός είναι δίκαιος, και εργασίαν δικαιοσύνης ζητεί από τους δούλους του «ότι δίκαιος Κύριος, και δικαιοσύνας ηγάπησεν, ευθύτητας είδε το πρόσωπον αυτού »[6]. Ο μαμωνάς είναι άδικος και αναγκάζει τους δούλους του να πράττουν τα έργα της αδικίας «ποιήσατε εαυτοίς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας »[7]. Ο Θεός θέλει τον δούλο του εύσπλαχνον και ελεήμονα, ενώ ο μαμωνάς τον θέλει άσπλαχνον και ασυμπαθή [8].

Στην επί του Όρους Ομιλία, ο Χριστός, θέτει τις πνευματικές συντεταγμένες στη ζωή του ανθρώπου που πιστεύει και στο πώς καλείται ο άνθρωπος να ζήσει στον

κόσμο περικυκλωμένος από τις βοιωτικές μέριμνες μέσα στο άγχος και το φόβο.

Οι λόγοι του Ιησού μας δείχνουν ότι ο η επιβίωση και η ευτυχία του ανθρώπου δεν έρχονται μέσα από το άγχος και τις φοβίες της καθημερινότητας, αλλά με την τέλεια εμπιστοσύνη και υπακοή στο πρόσωπο του Κυρίου, στο θείο θέλημα. Ο Θεός είναι αυτός που προνοεί για κάθε ύπαρξη στον κόσμο, αφού ο ίδιος τη δημιούργησε.

Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να είμαστε κοντά στον Κύριό μας, να μελετούμε με προσοχή και φόβο Θεού τη διδασκαλία Του, να αγωνιζόμαστε να ζούμε σύμφωνα με το θείο Του θέλημα, ώστε να φωτίζεται ο νους μας από τη θεϊκή Του χάρη και να καθοδηγεί την ψυχή μας προς τον σκοπό της, ο οποίος είναι η ένωσή Της με τον Ουράνιο Νυμφίο Χριστό.

Δεν επιτρέπεται ως πιστοί δούλοι του Κυρίου να είμαστε δούλοι σε δύο κυρίους ταυτόχρονα. Η επιλογή είναι δική μας σε ποιον από τους δύο θα είμαστε. Προτού, όμως, κάνουμε την εκούσια επιλογή μας θα πρέπει να αναλογιστούμε σε ποιον από τους δύο θα ωφεληθούμε πνευματικά και όχι υλικά. Θα πρέπει να είμαστε σταθεροί και πιστοί στην απόφασή μας, ώστε μετά την απόφαση να είμαστε υπεύθυνοι και υπόλοιγοι των πράξεών μας.

Σκοπός του ανθρώπου είναι να αποκτήσει την Βασιλεία των Ουρανών και αυτό πρέπει να ζητούμε από τον Θεό πρωτίστως «ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν »[9]. Η βασιλεία του Θεού είναι η σάρκωσή Του στο ανθρώπινο πρόσωπο, είναι ο επαναπροσδιορισμός του ανθρώπου από τον άστοχο τρόπο του στον σωτήριο του στόχο. Η βασιλεία του Θεού είναι ο θησαυρός που είναι κρυμμένος στον αγρό της καρδιάς μας, τον οποίο δεν βρήκαμε εξαιτίας της αργίας μας. Διότι αν τον είχαμε

βρει, θα πωλούσαμε τα πάντα για να αγοράσουμε αυτό τον αγρό, όπως μας λέει ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής [10].

Να έχουμε πίστη στην αγαθή Πρόνοια του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι είμαι βέβαιος ότι για καθετί στη ζωή μου το φροντίζει ο Θεός. Η ψυχή μαθαίνει, νοιώθει και αναγνωρίζει ότι δεν βαδίζει μόνη της σε αυτή την πρόσκαιρη και μάταιη ζωή, αλλά ζει με την χάρη του Τρισαγίου Θεού. Μια ηχηρή διακήρυξη της πρόνοιας του Θεού είναι το παράδειγμα που ακούσαμε στο Ευαγγέλιο σχετικά με τα πετεινά του ουρανού «εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι ου σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο πατήρ ημών ο ουράνιος τρέφει αυτά» [11].

Τρισευτυχισμένος, λοιπόν, ο άνθρωπος που ελπίζει και παραθέτει την ζωή του στο Θεό «σοι παρακατατιθέμεθα την ζωήν ημών άπασαν και την ελπίδα, Δέσποτα...» [12]. Η ψυχή που εμπιστεύεται Ας μεταθέσουμε την βιωτική μας μέριμνα στο Θεό και να παραδοθούμε ψυχή τε και σώματι στο θέλημά Του. Ατενίζοντας τον Πατέρα βλέπουμε τον Υιό και πιστεύοντας στον Υιό πιστεύουμε στον Πατέρα «πας ο αγαπών, τον γεννήσαντα αγαπά και τον γεγεννημένον εξ αυτού» [13].

Αυτή την βασιλεία να μας αξιώσει ο Θεός να απολαύσουμε κατά την ημέρα της Δευτέρας Του Παρουσίας. Αμήν.